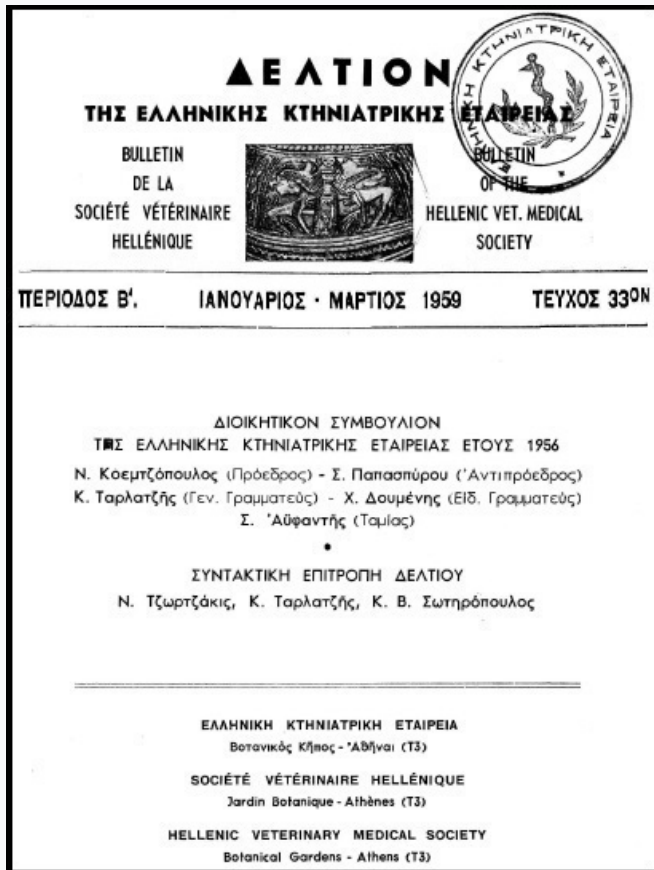

Περιοδικό της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας

Τόμ. 10, Αρ. 1 (1959)

Βιβλιοκρισία

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17762](https://doi.org/10.12681/jhvms.17762)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά-Μη Εμπορική Χρήση 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Εταιρεία Ε. Κ. (1959). Βιβλιοκρισία. *Περιοδικό της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας*, 10(1), 46–48.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17762>

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

Π. ΚΑΛΑ·Γ·ΣΑΚΗ, Ὑφηγητοῦ Ζωοτεχνίας παρὰ τῆ Α.Γ.Σ. : Σημειώσεις θεωρητικῆς καὶ ἐφηρμοσμένης Πτηνοτροφίας. (Ἀθήναι 1958. Σχ. 8ον, Πολυγραφ. σελ. 250, δραχ. 100).

Πρόκειται περὶ τοῦ πρώτου ἐπιστημονικοῦ βιβλίου Πτηνοτροφίας ὅπερ κυκλοφορεῖ ἐν Ἑλλάδι. Ὁ μετρίοφων τίτλος τῶν «Σημειώσεων» καθιστᾷ μὲν τὸν συγγραφέα συνεπῆ πρὸς τὸν σκοπὸν δι' ὃν οὗτος προορίζει τὸ βιβλίον ἀλλ' ἀναμφιβόλως ἀδικεῖ τὸ τελευταῖον.

Ὁ συγγραφεὺς, γνωστὸς διὰ τὴν ἐν γένει ἐπιστημονικὴν δρασίαν αὐτοῦ, ταξινομεῖ ἐν τῷ βιβλίῳ αὐτοῦ τὰς πτηνοτροφικὰς γνώσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τελευταίων ἀπόψεων τῆς φυσιολογίας τῶν Πτηνῶν, ἧς φαίνεται νὰ διαθέτῃ ἀρίστην καὶ πλουσιωτάτην βιβλιογραφίαν. Οὕτω καθιστᾷ τὸν μὴ ἔμπειρον μελετητὴν τοῦ βιβλίου του ἱκανὸν νὰ ἀντεπεξέρχηται εἰς τὰς ἐπαφὰς του πρὸς τὸν πεπειραμένον πρακτικόν.

Ἐν ἀρχῇ διεξέρχεται τὰς κυριώτερας φυλάς τῶν ὀρνίθων αἵτινες ἐμφανίζουσιν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Ἑλλάδα ὡς καὶ τὴν γενετικὴν τῶν κυριωτέρων μορφολογικῶν ἰδιοτήτων τῶν φυλῶν καὶ εἰσέρχεται ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν φυσιολογίαν τοῦ φαινομένου τῆς ὠτοκίας. Ἐξετάζει τὴν γενετικὴν βάσιν τῆς τελευταίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων ἀπόψεων, ἀναλύει διεξοδικῶς τοὺς παράγοντας οἵτινες ἐπηρεάζουσι τὴν ὠτοκίαν καὶ ἐκθέτει τὸν ἐπιστημονικὸν τρόπον ἐλέγχου αὐτῆς. Ἀκολουθῶς διαπραγματεύεται τὸ ὄν τὸσον ἀπὸ χημικῆς πλευρᾶς ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν χαρακτηριστικῶν αὐτοῦ ἵνα ἐν κατακλείδι ἀσχοληθῇ μὲ τὸ θέμα τοῦ ἐλέγχου τῆς νοπότητος καὶ τοῦ τρόπου συντηρήσεως αὐτοῦ.

Τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τὴν ἐπώασιν καὶ θίγονται ἐν αὐτῷ ἡ ὄντογένεσις, ἡ φυσιολογία αὐτῆς, τὰ κρίσιμα σημεῖα τῆς ἐπώασεως, οἱ παράγοντες οἱ ἐπηρεάζοντες αὐτήν, αἱ μέθοδοι ἐπώασεως, ὁ τρόπος ἐφαρμογῆς αὐτῶν κλπ. Εἰς τὰ τρία ἐπόμενα κεφάλαια ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται διεξοδικῶς μὲ τὴν ἀνατροφὴν τῶν νεοσσῶν, τὴν ἀχύρσιν αὐτῶν καὶ τὴν ἐκτροφὴν τῶν ὠοτόκων ὀρνίθων (ὠοπαραγωγῆς καὶ ἀναπαραγωγῆς) ὑπὸ διάφορα συστήματα παρέχων λίαν χρήσιμα καὶ ἀφθονα στοιχεῖα ἐφηρμοσμένης Πτηνοτροφίας, τὸ δὲ τελευταῖον κεφάλαιον εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τὴν ἀναπαραγωγὴν τῶν ὀρνίθων ἢ ὅποια ἐξετάζεται βάσει τῶν τελευταίων ἀπόψεων τῆς Ζωοτεχνίας.

Ἀξιοσημείωτος τυγχάνει ἡ συμβολὴ τοῦ συγγράμματος καὶ διὰ τὴν ἀκριβῆ ὀρολογίαν ἢ ὅποια ἀσφαλῶς θὰ καθιερωθῇ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐπιστήμῃ.

K. B. T.

ΔΙΟΝ. Π. ΤΟΥΛΙΑΤΟΥ : Ἡ ἱστορία τῶν φαρμάκων καὶ ἡ δύναμις τοῦ κυττάρου. (Ἀθήναι 1958, σελίδες 408).

Συνεχίζων τὴν πρωτότυπον καὶ τὸσον ἐνδιαφέρουσαν συγγραφικὴν ἐργασίαν του, ὁ διαπρεπὴς Ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γενούσης κ. Διον. Τουλιάτος ἐδημοσίευσεν προσφάτως, τὸν τρίτον καὶ ὠραιότερον ἴσως τόμον τῆς, ἐπὶ τῆς

Ἱστορίας τῆς Ἱατρικῆς, μελέτης του τὴν ὁποίαν λίαν μετριοφρόνως ἄλλωστε θεωρεῖ ἐκλαϊκευτικὴν.

Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξιστορεῖται ἡ διὰ φαρμάκων θεραπευτικὴ τοῦ παρελθόντος συγκρινομένη μετ' ἐκείνην τῆς σήμερον, καὶ ἀποκαλύπτεται ἡ διὰ μέσου τῶν αἰῶνων διηγετικὴ πάλῃ τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τῆς νόσου.

Ἐπὶ πλέον ὁμως τὸ βιβλίον τοῦτο, τὸ ὁποῖον μετὰ τῶν προηγουμένως ἐκδοθέντων ἐτέρων δύο (Ἀρρώστιες, Γιατροὶ καὶ Φάρμακα 1956.—Ἡ ἐξέλιξις τῆς Ἱατρικῆς διὰ μέσου τῶν αἰῶνων 1957) ἀποτελεῖ ἐν ὠραιότατον τρίπτυχον, εἶναι καὶ εἰς διδύραμβος διὰ τὸ αἰώνιον Ἑλληνικὸν Πνεῦμα τὸ ὁποῖον πρῶτον ἠρεῦνησε καὶ ἐξήγησε ἐπιστημονικῶς τὸ μυστήριον τῆς ζωῆς.

Ἐκ τῆς ἀναδιφήσεως τῶν βιβλίων τοῦ διαπρεποῦς συγγραφέως, ὁ ἀναγνώστης ὄχι μόνον διδάσκειται καὶ τέρπεται, ἀλλὰ καὶ θαυμάζει τὴν τεραστίαν προσπάθειαν τὴν ὁποίαν κατέβαλεν ὁ κ. Τουλιᾶτος διὰ τὴν συγκεντρώσῃ τὴν ὕλην ἢ ὁποία ἀπητήθη διὰ τὴν συγγραφὴν τῶν βιβλίων του τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει μᾶλλον νὰ ἀποκληθῶν τὸ «Ἔπος τῆς Ἑλληνικῆς Ἱατρικῆς».

Μίαν δὲ διάπυρον εὐχὴν ἐκφράζει ὁ ὑπογράφων, ὅπως τὰ βιβλία τοῦ κ. Τουλιᾶτου ὄχι μόνον καταλάβουν τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν εἰς τὴν βιβλιοθήκην παντὸς Ἑλληνος διανοουμένου, ἀλλὰ καὶ μεταφρασθῶν εἰς ξένας γλώσσας διὰ νὰ γίνουσι γνωστὰ καὶ πέραν τῶν στενῶν ὁρίων τῆς πατρίδος μας.

K. B. T.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ. Δ/ΝΣΙΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΙΠΠΩΝΕΙΩΝ : Στοιχεῖα ἵππολογίας, ὕγιεινῆς, ἐκγυμνάσεως καὶ ἐργασίας κτηνῶν. (Δεκέμβριος 1958).

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔχει δημιουργηθεῖ εἰς πολλοὺς ἢ ἐντύπως ὅτι ἡ μηχανοκίνησις τῶν μεταφορικῶν μέσων τοῦ στρατοῦ, ἔθεσε τελειωτικὰ εἰς τὸ περιθώριον τὰ ζῶα ὡς μέσα κινήσεως καὶ μεταφορῶν.

Ἐὰν ὁμως λάβει τις ὑπ' ὄψιν του τὴν φύσιν τοῦ ἑλληνικοῦ γεωγραφικοῦ χώρου καὶ ἐνθυμηθῇ τὴν συμβολὴν τοῦ ζώου εἰς τὰς ἐπιτυχίας μας κατὰ τὴν Ἀλβανικὴν Ἐποποιίαν θὰ ἀντιληφθῇ, τὴν σημασίαν αὐτοῦ ὡς πολυτίμου ὀργάνου μάχης.

Ἐνεκα τούτου ἡ Κτηνιατρικὴ Ὑπηρεσία Στρατοῦ ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην ἡγεσίαν τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς Ταξιάρχου κ. Ἀλεξ. Ζαμπετάκη ἐξέδωκε τὸ ἐν ἐπικεφαλίδι ἐγχειρίδιον τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι ἀσφαλῶς πολυτίμον βοήθημα ὄχι μόνον διὰ τοὺς κτηνιατρικοὺς ἀξιωματικοὺς ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἀσχολούμενον μετὰ τὰ ζῶα τοῦ στρατεύματος προσωπικόν.

K. B. T.

ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ : Ἐπιστημονικὴ ἔπετηρίς. (Τόμος 2ος, 1957).

Ἦδη, ἐπτά μόνις ἔτη ἀπὸ τῆς ιδρύσεώς της ἡ Κτηνιατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐκυκλοφόρησεν τὸν δεῦτερον τόμον τῆς Ἐπιστημονικῆς ἔπετηρίδος αὐτῆς.

Ἐξαίρετος τόσον εἰς ἐμφάνισιν ὅσον καὶ εἰς ἐπιστημονικὸν περιεχόμενον,

ἡ ἐπετηρὴς ἀποτελουμένη ἐκ τριακοσίων περίπου σελίδων ἐξεδόθη τῇ φροντίδι τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ Μαιευτικῆς καὶ Παθολογίας Βοοειδῶν κ. Κ. Βλάχου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἐκδόσεως, ὅστις καὶ προλογίζει ταύτην.

Ἡ Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρὴς περιέχει τὰς κάτωθι ἐπιστημονικὰς μελέτας τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Κτην. Σχολῆς :

- 1) Κ. Βλάχου, Ἀδ. Νικολαΐδου - Βαρελλᾶ καὶ Π. Τσακάλωφ : Αὔξεις τῆς μακροβιότητος τοῦ σπέρματος δι' ἀντικαταστάσεως μέρους τῶν ἠλεκτρολυτῶν διὰ γλυκόζης καὶ δισανθρακικοῦ νατρίου εἰς τὰ ἀραιωτικά μέσα.
- 2) Ν. Ἀσπιώτη, Α. Καραμανλίδη καὶ Β. Ἐλέζογλου : Αἱματοεγκεφαλικὸς φραγμὸς καὶ ὁδοὶ προσπελάσεως τῶν φαρμάκων εἰς τὸ κεντρικὸν νευρικὸν σύστημα.
- 3) Ι. Βικελίδου : Ἡ ὀστεοσύνθεσις εἰς τὰ μικρὰ κατοικίδια ζῷα.
- 4) Ε. Τσιρογιάννη : Συμβολὴ εἰς τὴν ἀνατομοπαθολογικὴν μελέτην τῶν νεφρτίδων τῶν ζῴων καὶ ἰδιαιτέρως τῆς «σπιλώδους» νεφρίτιδος τῶν μόσχων.
- 5) Α. Σπαῆ : Ἡ σημασία τοῦ χαλκοῦ εἰς τὴν παθολογίαν τῶν προβάτων καὶ τῶν βοοειδῶν.

Π. Ν. Δ.